

Farní listy 6/23

V Lipníku nad Bečvou
29. října 2023

List farností: Lipník nad Bečvou, Osek nad Bečvou, Týn nad Bečvou

**BOŽE, TYS TEN, DO NĚHOŽ VKLÁDÁM SVOU NADĚJI!
PRO SEBE I SVÉ BLIŽNÍ OČEKÁVÁM ODPUŠTĚNÍ, SPÁSU A BUDOUCÍ NÁDHERU!
ZŮSTÁVEJ PŘI NÁS, PŘI VŠECH SVÝCH DĚTECH, V ČASNOSTI I VĚČNOSTI**

SLOVO OTCE LIBORA

Milí farníci, jsem rád, že se podařilo rozjet školní rok, že opět probíhá výuka náboženství. V pondělí se schází v Lipníku na faře ve 14:00 deset dětí z druhého stupně a v Oseku na faře osm dětí z prvního stupně. Ve středu ve 13:30 ve škole v Týně chodí pět dětí a v pátek ve 14:00 na faře v Lipníku ještě nakonec dva nadšenci. Není to moc, ale díky Bohu za ně! Vedle toho se schází v liché týdny ve středu po lipenské mši svaté asi 20 dospělých a procházíme společně dokumenty církve. Letos jsme začali pastorální konstitucí II. vatikánského koncilu *Gaudium et spes*. Přes počáteční obavy, že to bude těžké, účastníci s údivem zjišťují, že je text přístupnější než Starý zákon. Tak snad vydržíme!

Nyní přichází dušičkové období, kdy je možné získávat plnomocné odpustky přivlastnitelné duším v očištění. Možná je dobré připomenout, o co jde. Každá modlitba a každý skutek lásky má určité své místo v ekonomii spásy. Nic nepřijde nazmar. Nicméně v duchu slov Pána Ježíše: „Cokoli svázete na zemi, bude svázáno na nebi, a cokoli rozvázete na zemi, bude rozvázáno na nebi,“ církev jako strážkyně pokladu víry nabízí věřícím konkrétní způsoby k růstu v milosti posvěcující skrze Boží odpuštění. Většinou získávají věřící odpustky pro sebe. Prvních osm dní měsíce listopadu je výjimečných tím, že můžeme získávat odpustky, které Bůh přijímá pro duše v očištění. K získání plnomocných odpustků je potřeba splnit klasické podmínky: být v milosti posvěcující (= očištění vlastního srdce), být u svatého přijímání (= sjednocení se s Bohem), pomodlit se na úmysly Sv. otce (= sjednocení se s církví), a mimořádnou podmínku: navštívit hřbitov a pomodlit se zde za zemřelé (= skutek lásky ve prospěch zemřelých). Tato mimořádná podmínka je 1. a 2. listopadu nahrazena návštěvou kostela a modlitbou Páně a Vyznání víry.

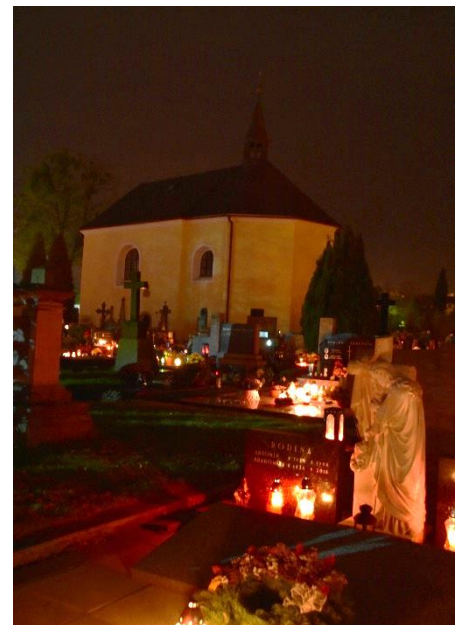
Od 1. do 8. listopadu bude každý den alespoň v některé farnosti příležitost k účasti na mši svaté, a tedy ke svatému přijímání. Dušičkové pobožnosti na hřbitovech budou v Lipníku ve čtvrtek 2. listopadu po mši svaté. V neděli 5. listopadu v Oseku ve 14:30, v Týně v 15:30. Zvu vás k účasti a nasazení k nezištným skutkům lásky pro zemřelé.

o. Libor

NADĚJE NA VĚČNÝ ŽIVOT

Křesťan je člověk naděje. To platí pro život v přítomnosti, zde na tomto světě, stejně jako pro život budoucí, život na věčnosti. Ze své víry křesťan ví, že všechno, co je nyní, je pouze pomíjivé a že ono pomíjivé se jednou promění v nepomíjivou blaženost. Řečeno jinými slovy, křesťan očekává život věčný, věčnou blaženost. Slovo „věčný“ ovšem neznamená žádnou, byť i sebemenší míru času. Není ani pojmově shodné s nekonečnem. Ono „věčné“ se daleko více pojí s čímsi nepředstavitelným, nevýslovným, s čímsi bez konce. Když rozjímáme

nad Ježíšovými podobenstvími, nic nám nebrání, abychom uvěřili, že jednoho dne Bůh nejen splní, ale dalece předstihne i nejmělejší lidská očekávání. V Písmu svatém existují výroky, kterým bychom měli pozorně naslouchat: Učedníkům, kteří všechno opustili, Pán přislíbil, že jim vše „stokrát“ vynahradí a dá jim život věčný. Jan nám dává vědět ve svém Zjevení, poslední knize Nového zákona, že všechno, co dnes znepříjemňuje náš život, jednou pomine: „Ani smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomínulo.“ Zavládne radost – bezmezná radost! Neboť „oko nevidělo, ucho neslyšelo, lidské

srdce nezakusilo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují“.

(R. Abeln, A. Kner: *Věřím, doufám, miluji*)

KDYŽ MI UMÍRALA MAMINKA

Uvědomil jsem si, že Pán na ten okamžik téměř rok chystal nejen maminku, ale i celou rodinu. Po padesáti letech nás jako její děti svolal dohromady skrze nemocnou, potřebnou mámu. A my jsme se každý týden vídali, spolu jsme u ní sloužili, povídali si, sdíleli se. Krásné byly chvíle, kdy ona už moc nemluvila a vždycky mě jenom zavolala: „Vojtí!“ . Já jsem přišel a ona se mě začala dotýkat. Dodnes cítím na tváři ten dotyk... Ke konci se modlila: „Pane Ježíši, už mě tady nenechávej dlouho čekat.“ Obyčejná venkovská žena a ona věděla, že smyslem života je čekání na Pána... Umírání je dnes velmi nedocenené období života. Jak pro umírajícího, tak pro ty, kteří za něj nesou odpovědnost, kteří ho doprovázejí... Mamka po celý rok, kdy špěla k smrti, byla v domácím prostředí, ve svém pokoji... Viděla své obrázky, květiny a viděla naše tváře. Mluvili jsme na ni, dotýkali se jí. Vždy přijde chvíle, kdy už nemůžeš nic a potřebuješ druhé lidi, aby tě svými modlitbami nesli a pomáhali ti. Do poslední chvíle! ... kdy jsem řekl u mámy: „Maminko, tvé duši říkám, odejdi rovnou k Pánu Ježíši.... Tam na tebe čekají...“ A modlil jsem se s ní: „Pane Ježíši, do tvých rukou odevzdávám svého ducha, přijímám smrt, ale jenom z tvých rukou.“

(Z knižního rozhovoru Jana Paulase s P. Vojtěchem Kodetem *Bůh své bitvy neprohrává*)

CESTY SVATÝCH

Jakými cestami šli svatí k nebi? Nejrůznějšími. Ale jedno je všem společné: oběť a láska – obě nerozlučně spojené. Písmo svaté nám na ně v nebi ukazuje: „To jsou ti, kteří přišli z velkého soužení...“ Svatost je něco, co nás každým okamžikem našeho života formuje. Je to trvalé

spojení s Bohem, láskyplné plnění jeho vůle. Myšlenky, které vedou k pokoji. Jsou to myšlenky na Boha, myšlenky víry, naděje, pokory, kajícínosti, trpělivosti, ušlechtilosti. Moudré mlčení z lásky k Bohu. Čistota, dobrotu. Není to tedy genialita činů, podnikavost, apoštolské úspěchy.

(z *MINUTĚNKY*)

U SVATÉHO FRANTIŠKA

v Bratrské ulici se sešlo ve středu 4. října společenství farníků tří farností se svým duchovním otcem Liborem a sborem ZUŠ pod taktovkou paní Věry Nosálové k uctění svátku sv. Františka Serafinského při slavení Eucharistie. Bylo to krásné a hluboké setkání v souznění s touhou sv. Františka: Učiň mne, Pane, nástrojem, ať zářím Tvým pokojem.

„ON A JÁ“

ON A JÁ je duchovní deník Gabriely Bossisové, ve kterém po čtrnáct let zapisovala vnitřní vnuknutí, která přičítala Ježíši Kristu.

*Uvědom si, že jsem ve všech událostech. Já jsem režisér, miluj mou režii. Vztahuj ke mně ruce v každodenních událostech.

*Chovej se ke každému, jako bych to byl já... A především nepohrdej! Nikým nepohrdej! Ani těmi největšími hříšníky! Mohou se obrátit a v mém království být nakonec výš než ty.

*Nauč se dobře mluvit o druhých. Jak by mě to potěšilo! Jaká by to byla pro ostatní lekce. I u těch, kteří mají plno

chyb, se vždycky najdou nějaké kladné stránky.

* Povídej si se mnou. Neexistuje modlitba, která by mi byla milejší.

* Vedu vaše duše po cestách, kterých je třeba. Jde mi o vaši svatost. Svatost, to znamená být vždy připraven pro mě. Být blízko mě, jako druhý Kristus. Moji malí bratři, myslíte na svého staršího Bratra, který žil proto tak jednoduše, abyste ho mohli napodobit. Byl jsem tak prostý, že jsem byl znám jen tři roky a měl jsem jen malou skupinu dvanácti apoštolů. Jak krátký to byl život, má dcero – 33 let na to, abych zachránil celý svět...Všechny moje skutky byly ale vedeny láskou k Otci. Podobně i vy si získávejte bohatství svými skutky a zůstávejte ve spojení se mnou.

SVÁTEK JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE

Ježíš je Král králů, Pán pánů, všemohoucí, vševládný, ale zcela jinak, než bychom čekali, jinak než triumfem. Stal se králem svou poslušností vůči tomu, co chtěl jeho Otec, a pokorou, se kterou přijal záměr vykoupení. I my jsme vyzýváni, abychom ho následovali, abychom se kvůli němu nebáli ponížení, abychom se nebáli zřeknout sami sebe, svých plánů, představ, svých věcí.

Ježíš říká: „Moje království není z tohoto světa. Není vydobyto nějakým vítězným povstáním, ale je darováno. Darováno právě skrze poslušnost.“

Ježíš Kristus je skutečný král. Král Vesmíru a světa, ale i tvého života. Je jím natolik, nakolik ho za krále uznáš. Chce být vědomým Králem tvého probuzení a vstávání, Králem ranní modlitby i snídani, pobytu ve škole i přestávce, Králem tvého studia i přípravy na povolání, Králem Tvého smýšlení, mlčení, mluvení i uvažování o tom, jakým způsobem chceš v životě pomáhat druhým, Králem všech tvých vztahů, tvých dopisů, tvých her, tvých zájmů, tvého usínání...

Při posledním soudu se ukáže, že svět se proměňoval k lepšímu pouze činy lásky a ničím jiným. Na konci života zjistíme, že cenu má jen to, co jsme

vykonali z lásky ve službě Krista Krále. Tento svátek by nám měl být posilou k přijímání práce pro Boží království.

*(Z textu biskupa
Mons. Vojtěcha Cikrleho)*

JE TO DŮVĚRA

Papež František vydal ke 150. výročí narození Terezie z Lisieux novou exhortaci (dokument pro povzbuzení) s názvem Je to důvěra. Na Vatican News se nad ní zamýšlí Adriana Masotti:

Svatá Terezie napsala „Ježíš je moje jediná láska“ a papež při rozboru její duchovní zkušenosti poznamenává, že setkání s Ježíšem ji „povolalo k misi“ natolik, že si nedokázala představit „své zasvěcení Bohu, aniž by usilovala o dobro svých bratří a sester“. V podstatě vstoupila na Karmel, „aby zachraňovala duše“. Pro sv. Terezii od Dítěte Ježíše je důležité Boží působení, milost, nikoli osobní zásluhy, protože je to Hospodin, kdo posvěcuje. Papež píše: „Proto je nejvhodnějším postojem vložit důvěru srdce mimo sebe sama, do nekonečného milosrdenství Boha, který miluje bez hranic a který dal všechno v Ježíšově kříži“. (...) Duchovní život mladé karmelitky se neobešel ani bez zkoušek namířených proti víře. V té době byl moderní ateismus ve velkém rozmachu a ona se „cítila být sestrou ateistů“. Přimlouvala se za ně, obětovala za ně svůj život a obnovovala tak svůj životní postoj víry. Věří v nekonečné Boží milosrdenství. Všechno v Bohu je láska. Dokonce i milosrdenství. „To je jeden z nejdůležitějších Terezčiniých objevů,“ říká papež. „Jeden z největších přínosů, které učinila pro celý Boží lid. Mimořádným způsobem pronikla do hlubin Božího milosrdenství a odtud čerpala světlo své bezmezné naděje.“ (...) „Pochopila jsem, že Církev má Srdce a že toto Srdce je zaníceno Láskou. V Srdci Církve, mé Matky, budu Láska.“ Papež to komentuje: „Není to srdce triumfalistické církve, je to srdce církve milující, pokorné, milosrdné. (...) Tento objev srdce církve je velkým světlem i pro nás

dnes, abychom se nepohoršovali nad omezeností a slabostí církevní instituce, poznamenané temnotou a hříchem.“ V poslední kapitole papež vysvětluje, že tato apoštolská exhortace mu umožňuje připomenout, že v misijní církvi „se hlásání zaměřuje na to podstatné, na to, co je nejkrásnější, největší, nejpritažlivější. Nakonec záleží jen na lásce“. A obrací se k teologům a moralistům: „Ještě je třeba, abychom tuto Terezčinu geniální intuici pochopili a vyvodili z ní teoretické i praktické, doktrinární i pastorační, osobní i komunitní důsledky. Potřebujeme odvahu a vnitřní svobodu, abychom to dokázali.“ Exhortaci uzavírá modlitba, v níž papež mimo jiné prosí:

„Drahá svatá Terezie, pomoz nám, abychom vždy důvěřovali, jako jsi důvěřovala ty, ve velkou lásku, kterou k nám Bůh chová, abychom každý den napodobovali tvou malou cestu svatosti.“

NIKODÉMOVA NOC

Klášteřínský kostel sv. Františka
Serafinského, sobota 30. září 2023:

V tichu ztemnělého kostela byl čas ke ztišení, přemýšlení, k modlitbě, ke svátosti smíření, k rozhovoru s otcem Liborem, k setkání s Ježíšem. Díky za ty chvíle od 18. do 22. hodiny.

PTEJME SE SAMI SEBE

Uvědomuji si, že jsem dostal život a víru jako dar? Uvědomuji si, že já sám jsem dar? Uvědomuji si, že všechno začíná Boží milostí? Uvědomuji si, že jsem obdarován bez zásluh, milován a spasen bezplatně? A především, umím v odpovědi na milosti říci „děkuji“? Tři slova, která jsou tajemstvím lidského soužití, jsou: děkuji, prosím, promiň. Umím tato tři slova používat? Umím tato tři slova vyslovit? Je to malé slovo, „děkuji“ – je to malé slovo, „prosím“ – je to malé slovo, „promiň“ – je to malé slovo očekávané každý den od Boha a bližních. Ptejme se sami sebe, zda je toto malé slůvko přítomno v našem životě. Umím se omluvit, odpustit? Dokážu být vlídný a nevtíravý – prosit o „dovolení“.

Kéž nám Maria, jejíž duše velebí Hospodina, pomůže, aby se vděčnost stala světlem, které každý den vychází z našeho čistého srdce.

*(Z promluvy papeže Františka
v zamyšlení nad hospodářem – vinařem a
dělníci na jeho vinici)*

LAUDATE DEUM – CHVALTE BOHA

Je exhortace zveřejněná o svátku sv. Františka. V ní papež František s naléhavostí opakuje výzvy encykliky Laudato si, které se týkají klimatických změn, jejichž důsledky dopadají nejhůře na chudé, a kritizuje bezuzdné zásahy člověka do přírody a také postoje těch, kteří závažnost situace zlehčují.

Vyzývá také účastníky mezinárodní klimatické konference, která se bude konat v Dubaji od 30. listopadu do 12. prosince:

„Doufejme, že ti, kdo budou mluvit, jsou strategové schopní myslet na společné dobro a budoucnost svých dětí, a ne na dílčí zájmy nějaké země nebo firmy. Kéž by tak ukázali ušlechtilost politiky, a ne její hanebnost.“

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ ...

Listopad

1.11.	středa	Slavnost Všech svatých
2.11.	čtvrtek	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé; dušičková pobožnost na hřbitově v Lipníku po mši svaté
4.11.	sobota	Sv. Karel Boromejský
5.11.	neděle	31. neděle v mezidobí; dušičková pobožnost na hřbitově ve 14.30 v Oseku, v 15.30 v Týně
9.11.	čtvrtek	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
11.11.	sobota	Sv. Martin
12.11.	neděle	32. neděle v mezidobí
13.11.	pondělí	Svátek sv. Anežky České
17.11.	pátek	Sv. Alžběta Uherská; státní svátek Den boje za svobodu a demokracii
19.11.	neděle	33. neděle v mezidobí
22.11.	středa	Sv. Cecilie
26.11.	neděle	SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
30.11.	čtvrtek	Svátek sv. Ondřeje

Prosinec

1.12.	pátek	Farní ples v Kulturním domě ECHO od 20.00
3.12.	neděle	1. neděle adventní; sv. František Xaverský

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO DĚTÍ

VZNIKLO PŘED 180 LETY.

Formuje děti k zájmu o misie modlitbou, vzdělávacími aktivitami, finančně. Děti se tak stávají misionáři v souladu s heslem „Děti pomáhají dětem“.

Za vzor misijního jednání dal papež František dětem, mládeži i dospělým sv. Terezii z Lisieux, která do Misijního díla dětí vstoupila v sedmi letech. K tomuto výročí papež František napsal poselství, v němž se píše: „Chceme si od ní (sv. Terezičky) vzít toto velké ponaučení: přestože jsme ještě velmi mladí, můžeme svými modlitbami přispět k tomu, aby mohli všichni poznat a milovat Ježíše, a v tichosti můžeme druhým pomáhat konat dobro. Modlitba je prvním misijním skutkem.“

Misijní neděle 22. října měla téma z evangelia sv. Lukáše. Jaké bylo? Když doplníte v následující větě chybějící písmenka, poznáte je a připomenete si krásný úkol.

**K - á - e - m - p o c e s t ě s h - ř - c - m
- r - c - m !**

16. Farní ples

KD ECHO | 1. 12. 2023 | 20.00

VE STYLU COUNTRY

Předprodej vstupenek od 1. listopadu 2023.
Další informace: www.farnostlipnik.cz

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Osek nad Bečvou za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz